

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.643 van 17 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn, afkomstig uit Sherawa in het district Perde (Centraal-Irak), vroeg op 05 mei 2007 de eerste keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten. De Commissaris-generaal nam inzake die asielaanvraag op 29 oktober 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen beroep ingesteld tegen deze beslissing.

Op 20 maart 2008 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Als nieuwe elementen brengt u aan dat u ziek bent en spoken ziet, daardoor meerdere keren in het ziekenhuis heeft gelegen en dat u hulp nodig hebt. U legt ook een kopie neer van een Iraakse identiteitskaart, attesten van het ziekenhuis HNP Saint-Martin in Namen en een beslissing van de vrederechter in Namen.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag van 05 mei 2007 op 29 oktober 2007 door de Commissaris-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het niet aannemelijk karakter van uw afkomst uit Centraal-Irak en de vaststelling dat de door u ingeroepen feiten (vrees voor de algemene situatie) niet onder de Vluchtelingenconventie van Genève ressorteren. Er werd geen beroep ingesteld tegen deze beslissing. Voor uw tweede asielaanvraag brengt u als nieuwe elementen aan dat u ziek bent en spoken ziet, meerdere keren in het ziekenhuis heeft gelegen en dat u hulp nodig heeft (CGVS, p. 2, 5, 11).

Met betrekking tot die nieuwe elementen dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève. De Vluchtelingenconventie van Genève voorziet immers in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U verklaarde tijdens uw interview voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u omwille van ziekte voor de tweede keer asiel aanvroeg. U brengt met betrekking tot Irak ook geen concrete feiten aan die in hoofde van u een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève zouden aantonen (CGVS p. 1-12). Het door u aangehaalde vluchtmotief, met name dat u ziek bent en hulp nodig hebt waarop bijkomend uitgebreid werd ingegaan tijdens een psychologisch evaluatieonderzoek door de Psy-cel op 03 september 2008.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (kopie identiteitskaart, medische attesten HNP Saint-Martin, beslissing Vrederechter Namen) zijn niet van die aard dat het ze voorgaande in een ander daglicht kunnen plaatsen. De door u neergelegde kleurenkopie van uw identiteitskaart betreft immers een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. De medische attesten van het HNP Saint-Martin en de beslissing van de Vrederechter bespreken geven informatie over uw situatie in België en slaan niet op uw situatie in Irak.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van

de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2. Verzoeker voert geen middel aan tegen de bestreden beslissing waar deze in zijn hoofd de status van vluchteling weigert te erkennen. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verweerder terecht van oordeel was dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient hem de vluchtelingenstatus te worden ontzegd.

3.1. Verzoeker verwijst naar artikel 48/4, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980. Hij is van oordeel dat hij aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming wegens zijn afkomst uit Sherawa, district Perde (Centraal Irak) en het aldaar aan de gang zijnde gewapende conflict. Verzoeker geeft aan dat hij geen originele identiteitskaart kan voorleggen, maar wel een kopie en dat de bewijskracht van een geschreven stuk, ook al betreft het een kopie, nog altijd een stuk hoger ligt dan de bewijskracht van feitelijke vermoedens.

Bij brief van 2 december 2008 brengt verzoeker zijn originele identiteitskaart bij.

3.2. Waar verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op zijn afkomst uit Centraal-Irak, dient te worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 29 oktober 2007 besloot dat verzoekers beweerde regio van afkomst niet aannemelijk is. Voormelde beslissing werd dienaangaande uitvoerig gemotiveerd en niet aangevochten.

De originele identiteitskaart die hij tijdens onderhavige procedure neerlegt kan de vaststellingen in de voormelde beslissing niet wijzigen daar deze identiteitskaart stelt dat verzoeker is geboren op 31 augustus 1985 terwijl hij ter zitting verklaarde te zijn geboren op 1 januari 1985 en dit ook gedurende zijn beide asielprocedures voortdurend stelde (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 3, p.2; stuk 8, p.1; map tweede asielaanvraag, stuk 13; stuk 11). Het is niet aannemelijk dat verzoeker zich gedurende twee asielprocedures zou vergissen inzake zijn geboortedatum. Voormelde vaststelling ondergraaft de authenticiteit van de bijgebrachte identiteitskaart.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij uit Centraal Irak afkomstig is en hij valt bijgevolg niet onder de toepassing van de bepalingen van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 december 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.